

”مینی بچی - باپ سمان آپکاریون پر پی آپکار کرنا سیکو،

نندک کو پی اپنا مٹر بناؤ“

پرشن :- باپ کی کونسی درشتی پکی ہے؟ تم بچوں کو کونسی درشتی پکی کرنی ہے؟

اثر :- باپ کی درشتی پکی ہے کہ جو پی آتمائین ہے سب میری بچی ہے۔ اس لیٹی بچی بچی کھتی رہتی ہے۔ تم کی پی کسی کو بچی بچی نہیں کہہ سکتی ہو۔ تمہیں یہ درشتی پکی کرنی ہے کہ یہ آتما ہمارا پائی ہے۔ پائی کو دیکو، پائی سین بات کرو، اس سین روحانی پیار رہینگا۔ کرممل خیالات ختم ہو جائینگے۔ نندا کرنی والا پی مٹر بن جائینگا۔

اور شانتی ۔ روحانی باپ بٹن سمجھاتی ہے۔ روحانی باپ کا نام کیا ہے؟ ضرور کھینگی شو۔ وہ سیکا روحانی باپ ہے۔ اُنکو ہین پگوان کھا جاتا ہے۔ تم بچوں پر پی نمبروار پرشارت اَنوسار سمجھتی ہے۔ یہ جو آکاشواٹی کھتی ہے، اب آکاشواٹی کسکی نکلتی ہے؟ شو بابا کی۔ اس مُک کو آکاش تنو کھا جاتا ہے۔ آکاش تنو سین واٹی تو سب منشون کی نکلتی ہے۔ جو پی سب آتمائین ہے، اپنی باپ کو پوئل گئی ہے۔ اُنیک پرکار کی گائن کرتی رہتی ہے۔ جانتی کچ پی نہیں۔ گائن پی یہاں کرتی ہے۔ سک پر تو کوئی پی باپ کو یاد نہیں کرتی۔ سپی کامنائین وہاں پوری ہو جاتی ہے۔ یہاں تو کامنائین بہت رہتی ہے۔ برسات نہیں ہوتی تو یگیہ رچتی ہے۔ اُسی نہیں کہ سدیو یگیہ کرنی سین برسات پرتی ہے۔ نہیں، کھان فٹمن پرتا ہے پل یگیہ کرتی ہے، پرنٹو یگیہ کرنی سین کچ ہوتا نہیں ہے۔ یہ تو ڈراما ہے۔ آفتین جو آتی ہے وہ تو آتی ہین رہتی ہے۔ کتنی دیر منش مرتی ہے، کتنی جانور آد مرتی رہتی ہے۔ منش کتنی دکی ہوتی ہے۔ کیا برسات کو بند کرنی کی لیٹی پی یگیہ ہے؟ جب ایکدم موسل ڈار برسات ہونگی تو یگیہ کرینگے؟ ان سب باتوں کو آپ پی تم سمجھتی ہو اور کیا جانی۔

باپ خد بٹن سمجھاتی ہے، منش باپ کی مہما پی کرتی ہے اور گالی پی دیتی ہے۔ ونڈر ہے، بابا کی گلانی کب سین شروع ہوئی؟ جب سین راوٹ راجیہ شروع ہوٹا ہے۔ مکہ گلانی کی ہے جو ایشور کو سروویا پی کھا ہے، اسی سین ہین گر پری ہے۔ گائن ہے نندا ہماری جو کری مٹر ہمارا سو۔ اب سب سین جاستی گلانی کس نین کی ہے؟ تم بچوں نین۔ اب قر مٹر پی تم بنتی ہو۔ یوں تو گلانی ساری دنیا کرتی ہے۔ ان پر پی نمبرون تم ہو قر تم ہین مٹر بنتی ہو۔ سب سین نزدیک والی مٹر ہے بچی۔ بیحد کا باپ کھتی ہے ہماری نندا تم بچوں نین کی ہے۔ آپکاری پی تم بچی بنتی ہو۔ ڈراما کُسا بنا ہوٹا ہے۔ یہ ہے ویچار ساگر منتن کرنی کی باتین۔ ویچار ساگر منتن کا کتنا آرٹ نکلتا

هٿ. ڪوئي سمجھ نه سگهي. باپ ڪهڙي هٿ ڪيتر بچي پڙه ڪر اُپڪار ڪرتي هو. ڳاڻن پي هٿ یدا یدا هي... ڀارت ڪي بات هٿ. ڪيل ديڪو ڪٿسا هٿ! شو جينتي اُتوا شورا تري پي مناتي هٿ. واسطو ۾ اوتار هٿ ايڪ. اوتار ڪو پي ڦڪر پتر ۾ ڦوڪ ڏيئا هٿ. باپ اُلهنا ديتي هٿ. ڳينا پاني شلوڪ پڙهتي هٿ ڀرنتو ڪهڙي هٿ همڪو پتا نهين.

تم هين ڀياري تي ڀياري بچي هو. ڪوئي سين پي بات ڪريندي تو بچي بچي هين ڪهڙي رهيندي. باپ ڪي تو وه درشتي پڪي هو گئي هٿ. سڀ آتمائين هماري بچي هٿ. تمهاري ۾ سين ايڪ پي نهين هونگا جسڪي مڪ سين بچا اکير نڪلي. يه تو جانتو هٿ ڪوئي ڪس مرتبي والا هٿ، ڪيا هٿ. سڀ آتمائين هٿ. يه پي ڊراما بنا هوئا هٿ. اس ليئي ڪچ پي غم خوشي نهين هوني. سڀ هماري بچي هٿ. ڪوئي نين مهتر ڪا شرير ڌارڻ ڪيئا هٿ، ڪوئي نين فلاڻي ڪا شرير ڌارڻ ڪيئا هٿ. بچي بچي ڪهڙي ڪي عادت ڀر گئي هٿ. بابا ڪي نظر ۾ سڀ آتمائين هٿ. اُن ۾ پي غريب بهت اچي لڳتي هٿ. ڪيونڪ ڊراما اُنوسار اُنهن نين بهت ڳلاني ڪي هٿ. اَب ڦر ميري پاس آ گئي هٿ. صرف يه لڪشمي نارائڻ هٿ جنڪي ڪي ڳلاني نهين ڪي جاتي. ڪرشن ڪي پي بهت ڳلاني ڪي هٿ. ونڊر هٿ نان. ڪرشن هين جب بڙا بنا تو اُسڪي ڳلاني نهين هٿ. يه ڳيان ڪتئا اُڻپتا هٿ. اُسي گهيہ باتين ڪوئي سمجھ ٿوريئي سگهي هٿ. اِس چاهيئي سوني ڪا برتن. وه ياد ڪي ياترا سين هين بن سگتا هٿ. يهان بڻي پي يثارت ياد ٿوريئي ڪرتي هٿ. يه نهين سمجھتي ڪ هر چوئي آتما هٿ، ياد پي ٻڌي سين ڪرنا هٿ. يه ٻڌي ۾ آتا نهين هٿ. چوئي سي آتما وه همارا باپ پي هٿ، ٽيچر پي هٿ، يه ٻڌي ۾ آنا پي اُسميو هو جاتا هٿ. بابا بابا تو ڪهڙي هٿ، دڪ ۾ سمرڻ سڀ ڪرتي هٿ. پڳوانو واچي هٿ نان ڪ دڪ ۾ سڀ ياد ڪرتي هٿ، سڪ ۾ ڪري نه ڪوئي. درڪار هين نهين ياد ڪرني ڪي. يهان تو اتني دڪ آفتين آد آتي هٿ، ياد ڪرتي هٿ هي پڳوان رحم ڪرو، ڪرپا ڪرو. اَب پي بچي بنتي هٿ تو پي لکتي هٿ ڪرپا ڪرو، شڪتي دو، رحم ڪرو. بابا لکتي هٿ شڪتي آپيهين يوگ ٻل سين لو. اُپني اوڀر ڪرپا رحم آپيهين ڪرو. اُپني ڪو آپيهين راج تلڪ دو. يُڪتي بناتا هون ڪٿي دي سگهي هو. ٽيچر پڙهني ڪي يُڪتي بناتي هٿ. اِسٽوڊنٽ ڪا ڪام هٿ پڙهنا، ڊئريڪشن ڀر چلنا. ٽيچر ڪوئي گرو ٿوريئي هٿ جو ڪرپا آشيرواد ڪري. جو اچي بچي هوندي وه دؤڙيندي. هرايڪ سوتنر هٿ، جتنا دؤڙي لڳائي هٿ وه لڳائي. ياد ڪي ياترا هين دؤڙي هٿ.

ايڪ ايڪ آتما اِنڊپينڊنٽ هٿ. ڀائي بهن ڪا پي نانا چڙاءِ ڏيئا. ڀائي ڀائي سمجھو ڦر پي ڪرمڻ آءِ چوئتي نهين هٿ. وه اُپنا ڪام ڪرتي رهتي هٿ. اِس سميه منشون ڪي اَنگ سڀ ڪرمڻ هٿ. ڪسڪو لات ماري، گهونسا مارا تو ڪرمڻ اَنگ هوئا نان. اَنگ اَنگ ڪرمڻ هٿ. وهان ڪوئي پي اَنگ ڪرمڻ نهين هونگا. يهان اَنگ اَنگ سين ڪرمڻ ڪام ڪرتي رهتي هٿ. سڀ سين جاستي ڪرمڻ اَنگ ڪوئسا هٿ؟ اَنڪين. وڪار ڪي آش پوري نهين

هوئي تو ڦر هات چلاني لڳ ڀرتي. پھلي پھلي هئ ٿي. تب سوڙداس کي پي ڪهاڻي هئ. شو بابا تو ڪوئي شاستر پڙها هوئا نهين هئ. يه رت پڙها هوئا هئ. شو بابا ڪو تو گيان ڪا ساگر ڪها جاتا هئ. يه تهر سمجھتي هو ڪ شو بابا ڪوئي ڀڻسٽڪ نهين اُٿاتا. مئن تو ناليچفل هون، ٻيچ روپ هون. يه سرشتي روپي جهاڙ هئ، اُسڪا رچتا هئ باپ، ٻيچ. بابا سمجھاتي هئ ميرن نواس آستان مول وطن ۾ هئ. اُپي مئن اس شير ۾ وراجمان هون اوڙ ڪوئي ڪه نه سڪي ڪ مئن اس منش سرشتي ڪا ٻيچ روپ هون. مئن ڀرم پتا ڀرماتما هون يه ڪوئي ڪه نهين سڪيندا. سينسيٽل ڪوئي اچا هو، اُنڪو ڪوئي ڪهي ايشور سرووپاڀي هئ تو جهت پوچيندا ڪيا تهر پي ايشور هو؟ ڪيا تهر آلاه سائين هو؟ هو نهين سڪتا. ڀرنتو اس سميه ڪوئي سينسيٽل نهين هئ. آلاه ڪا پي پنا نهين، خد هين ڪهتي هئ آلاه هون. وه پي انگلش ۾ ڪهتي هئ اومني ڀريزنٽ. آرٿ سمجھي تو ڪي نهين ڪهي. ٻچي آب جانتی هئ شو بابا ڪي جينتي سو نئين وشو ڪي جينتي. اسپر پوٽرتا سڪ شانتی سپ ڪچ آ جاتا هئ. شو جينتي سو ڪرشن جينتي. سو دسهڙا جينتي. شو جينتي سو ديپ مالها جينتي، شو جينتي سو سورڳ جينتي. سپ جينتيان آ جاتي هئ. يه سپ نئين باتين باپ بٽ سمجھاتي هئ. شو جينتي سو شواليه جينتي، وٽشاليه مرنتي. سپ نئين باتين باپ بٽ سمجھاتي هئ. شو جينتي سو نئين وشو ڪي جينتي. چاهتي هئ نان وشو ۾ شانتی هو. تهر ڪتنا پي اچي ريت سمجھاتي هو، جڳتي هين نهين. اُگيان اُنڌيري ۾ سوئي پري هئ نان. ڀڳتي ڪو ڪها جاتا هئ اُگيان. سيڙهي نيچي اُترتي جاتي هئ. باپ ڪهتي هئ مئن آڪر سيڪي سدگتي ڪرتا هون. سورڳ اوڙ نرڪ ڪا راز تهر بچون ڪو باپ سمجھاتي هئ. اخبارين جو تمھاري گلاني ڪرتي هئ اُنڪو لک دينا چاهيئي ڪ نندا هماري جو ڪري متر همارا سو. تمھاري پي سدگتي هر ضرور ڪرينگي، جتنا چاهيئي اُٿني گالي دو. ايشور ڪي گلاني ڪرتي هئ، هماري ڪي تو ڪيا هوئا. تمھاري سدگتي هر ضرور ڪرينگي. نهين چاهينگي تو پي ناڪ سين پڪڙ ڪر لي جائينگي. ڊرني ڪي تو بات نهين، جو ڪچ ڪرتي هئ ڪلپ پھلي پي ڪيئا هئ. هر B.K. تو سيڪي سدگتي ڪرينگي. اچي طرح سين سمجھانا چاهيئي. اُٻلائون ڀر اُٻاچار تو ڪلپ پھلي پي هوئا ٿا، يه ٻچي پوڻ جاتي هئ. باپ ڪهتي هئ بيحد ڪي ٻچي سپ هماري گلاني ڪرتي هئ. سپ سين پياري متر ٻچي هين لگتي هئ. ٻچي تو قول هوتي هئ. بچون ڪو ما باپ چمن ڪرتي هئ، ماڻي ڀر چڙهاتي، اُنڪي شيوا ڪرتي هئ. بابا پي تهر بچون ڪي شيوا ڪرتي هئ.

اُپي تمڪو يه ناليچ ملي هوئي هئ، جو تهر ساٿ لي جاتي هو. جو نهين ليتي اُنڪا پي ڊراما ۾ ڀارت هئ. وهي ڀارت بجائينگي. حساب ڪتاب چڪتو ڪر گهر چلي جاتي هئ. سورڳ تو ديك نه سڪي. سپ ٿوريئي سورڳ ديڪينگي. يه ڊراما بنا هوئا هئ. پاپ خوب ڪرتي هئ، آئينگي پي ديري سين. تموپرڌان ۾ بهت ديري سين آئينگي. يه راز پي بهت اچا سمجھني ڪا هئ. اچي اچي بچون ڀر پي گرھچاري بئنتي هئ تو جهت غما آ جاتا هئ

تو چني پي نهين لکتي هئ. بابا پي ڪهتي هئ ڪ اُنڪي مرلي بند ڪر دو. اُٿسي ڪو باپ ڪا خزانو ديني سين فائدا هين ڪيا. ڦر ڪوئي ڪي اُنڪ کلي تو ڪهينگي پوڻ هوئي. ڪوئي تو پرواه نهين ڪرتي. اِتي غفلت نهين ڪرني چاهيئي. اُٿسي بهت دير هئ، باپ ڪو ياد پي نهين ڪرتي هئ، ڪوئي ڪو آپسمان پي نهين بناتي هئ. نهين تو بابا ڪو لکنا چاهيئي بابا، هر هر دم آپڪو ياد ڪرتي هئ. ڪئين تو ڦر اُٿسي هئ جو سپڪا نام نوڪ ديتي هئ فلاڻي ڪو ياد دينا، يهه ياد سڄي ٿوريئي هئ. جوڻ چل نه سڪي. اُندر دل کاتي رهينگي. بچون ڪو پائنت تو اچي اچي سمجھاتي رھتي هئ. دن ڀرت دن بابا گھيه باتين سمجھاتي رھتي هئ. دڪ ڪي پھاڙ ڳرني والي هئ. سنيگ ۾ دڪ ڪا نام نهين. اُپي هئ راوڻ راجيه. مئسور ڪا راجا پي راوڻ آد بناء ڪر دسھڙا بهت مناتي هئ. رام ڪو پڳوان ڪهتي هئ. رام ڪي سيتا چوري هوئي. آب وهه تو سرو شڪتيوان ٺھرا، اُسڪي چوري ڪئي هو سڪتي! يهه سڀ هئ اُنڌرڏا. اس سميه هرايڪ ۾ پانچ وڪارون ڪي گندگي هئ. ڦر پڳوان ڪو سرووياپي ڪهنا يهه بهت بڙا جوڻ هئ. تب تو باپ ڪهتي هئ یدا یدا هي.... مٿن آڪر سچڪند، سچا ڌرم اِستاپن ڪرتا هون. سچڪند سنيگ ڪو، جوڻ ڪند ڪلهيگ ڪو ڪها جاتا هئ. اُپي باپ جوڻ ڪند ڪو سچڪند بناتي هئ. اُچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون ڀرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اؤر گڏمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مکيه سار

(1) اِس گھيه وا اُٿپتي گيان ڪو سمجھني ڪي ليئي ٻڌي ڪو ياد ڪي ياترا سين سوني ڪا برتڻ بنانا هئ. ياد ڪي ريس ڪرني هئ.

(2) باپ ڪي ڊئريڪشن ڀر چل ڪر، پڙهائي ڪو ڌيان سين پڙه ڪر اُپني اوڀر آڀيهين ڪرپا وا آشيرواد ڪرني هئ، اُپني ڪو راج تلڪ دينا هئ. نندڪ ڪو اُپنا مٽر سمجھ اُنڪي پي سدگتي ڪرني هئ.

وردان - رايڻ اؤر سَمپل دونو ڪي بئلسن سين ڪاريه ڪرني والي برهما باپ سمان پو

جئسي برهما باپ ساڌارڻ رهي، نه بهت اونچا نه بهت نيچا. برهمڻون ڪا آدي سين آب تک ڪا نيهه هئ ڪ نه بلڪل سادا هو، نه بهت اونچا هو. بيچ ڪا هونا چاهيئي. اُپي ساڌن بهت هئ، ساڌن ديني والي پي هئ ڦر پي ڪوئي پي ڪاريه ڪرو تو بيچ ڪا ڪرو. اُٿسا ڪوئي نه ڪهي ڪ يهان تو راجائي ٺاڻ هو گيا هئ. جتنا سَمپل اُتنا رايڻ، دونو ڪا بئلسن هو.

سلوگن - دوسرون ڪو ديکني ڪي بجاءِ سيم ڪو ديکو اؤر ياد رکو- ”جو ڪرم هر ڪرينگي همين ديک اؤر ڪرينگي“.